

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Кафедра цивільно-правових дисциплін

**ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Кафедра цивільного права та процесу
Кафедра цивільно-правових дисциплін**



**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ
ТА ПРАВОЗАХИСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В
КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ
ТЕНДЕНЦІЙ**

27 березня 2020 р.

ОДЕСА

Рекомендовано до друку кафедрою цивільно-правових дисциплін
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 12 від 29.04.2020 року)

Упорядник:

Церковна О. В. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету
внутрішніх справ

Редколегія:

Маковій В. П. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри
цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету
внутрішніх справ;

Мамедов Р. Ю. – доктор філософії по праву, доцент, доцент кафедри
цивільного права Академії поліції МВС Азербайджанської республіки;

Дутко А. О. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін Львівського державного університету
внутрішніх справ.

П43 **Проблемні** питання правоохоронної та правозахисної
діяльності в контексті євроінтеграційних тенденцій : матеріали
міжнародної курсантсько-студентської наук.-практ. конф., м.
Одеса, 27 березня 2020 р. / редкол. В. П. Маковій, та ін. —
Одеса, ОДУВС, 2020. — 346 с.

Збірник містить матеріали доповідей Міжнародної курсантсько-
студентської науково-практичної конференції “Проблемні питання
правоохоронної та правозахисної діяльності в контексті
євроінтеграційних тенденцій” (Одеса, 27 березня 2020 р.).

Збірник може бути використаний перемінним складом юридичних
закладів освіти, науковцями, практичними працівниками в
правоохоронній та правозахисній діяльності.

Заволокіна В.А., курсант Одеського державного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник: **Маковій В.П.**, к.ю.н., доцент, завідувач кафедри
цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету
внутрішніх справ

ДЕФИЦИТ ПИТНОЇ ВОДИ В СВІТІ

Проблема дефіциту прісної питної води в світі знайома людству з найдавніших часів, і з останнього десятиліття XX ст. вона постійно розглядається як одна з глобальних проблем сучасності. При цьому, у

міру зростання населення планети, значно збільшувалися масштаби водоспоживання, і, відповідно, вододефіциту. Цез годом стало призводити до погіршення умов життя і уповільнило економічний розвиток країн, що зазнають дефіциту.

Відносини щодо охорони навколишнього природного середовища і раціонального використання природних ресурсів в цілому, та питання дефіциту питної води, зокрема, забезпечуються системою правових норм і принципів екологічно права.

За даними Організації Об'єднаних Націй (ООН) від дефіциту води страждає більше 40% світового населення. За оцінками експертів, доступу до чистої води позбавлені понад 700 млн. жителів планети і більше 1,7 млрд. людей, які проживають на території річкових басейнів, потребують додаткових джерел прісної води. У 2019 р. 2 млрд. людей живуть в країнах, що зазнають нестачу води [1].

ООН наводить наступні цифри:

- 80% стічних вод повертається в екосистему без очищення. (ЮНЕСКО 2017 рік).

- Відсутні домовленості про спільне управління щодо двох третин транскордонних річок світу. (SIWI)

- На сільське господарство припадає 70% світового водозабору. (ФАО)

- Приблизно 75% всіх промислових водозаборів використовується для виробництва енергії. (ЮНЕСКО, 2014 рік) [1].

За даними ВООЗ [2] / ЮНІСЕФ [3], 2019 р.:

- 2,21 млрд. людей не мають доступу до безпечної питної води;

- 4,52 млрд. людей не мають доступу до безпечних санітарно-гігієнічних послуг;

- 297 тис. дітей у віці до п'яти років щорічно помирають від діареї через неадекватні санітарні умови, погану гігієну або небезпечну питну воду.

У доповіді ООН, присвяченій питанням транскордонних водотоків, повідомляється, що у випадку подальшого інтенсивного виснаження водних ресурсів до 2050 року хронічно або тимчасово не вистачатиме питної води 25% населення світу. Згідно зі схваленими ООН експертними прогнозами, глобальний попит на прісну воду 2030 року перевищить пропозицію на 40% у результаті комплексу чинників, у тому числі зміни клімату, діяльності людини і зростання кількості населення [4].

Тож за такої екологічної ситуації та невтішних прогнозів роль міжнародного екологічного права набуває особливої актуальності у регулюванні відносин між суб'єктами міжнародного права у сфері їх взаємодії з навколишнім природним середовищем.

Найважливішими джерелами міжнародного екологічного права є Декларація ООН з навколишнього середовища, яку прийнято в 1972 р. на Всесвітній конференції ООН з проблем навколишнього середовища (Стокгольм, Швеція); Всесвітня стратегія охорони природи, прийнята МСОП (1980р.); «Декларація Ріо», яку схвалено міжнародною конференцією з навколишнього середовища і розвитку в 1992р. (Ріо-де-Жанейро, Бразилія).

Для вирішення глобальних проблем людства в 2000 р. на Саміті тисячоліття ООН прийняли програму під назвою «Цілі розвитку тисячоліття (ЦРТ)». В цілі № 7 «Забезпечення екологічної стійкості» стояло завдання — до 2015 р вдвічі скоротити частку населення, що не має постійного доступу до чистої питної води і основних санітарно-технічних засобів.

Важливе значення має Декларація водної безпеки у XXI ст., проголошена в Гаазі у березні 2000 р. на Другому Всесвітньому форумі з проблем прісної води. Вказаний документ визначає пріоритетні способи зміцнення прісноводної безпеки.

Особливу увагу проблемі водних ресурсів було приділено на Всесвітній зустрічі зі сталого розвитку в Йоганнесбурзі у 2002 р. У Програмі ООН з навколишнього середовища (ЮНЕП) зверталася увага урядів на необхідність збереження якості і кількості запасів прісної води для майбутніх поколінь.

Генеральна Асамблея ООН 23.12.2003 р. в Резолюції 58/217 проголосила період 2005 - 2015 років, починаючи зі Всесвітнього дня водних ресурсів 22.03.2005 р., Світовим десятиріччям дій «Вода для життя» [6].

У 2015 г. були завершені «Цілі розвитку тисячоліття» та прийняті нові «Цілі сталого розвитку (ЦУР)» на період до 2030 року. На цей раз доступ до чистої води та санітарії виділили в окрему мету під № 6. Серед завдань, які необхідно виконати — поліпшення якості води, підвищення ефективності використання водних ресурсів та захист пов'язаних з водою екосистем.

Сьогодні у світі утвердилась тенденція швидкого розвитку як міжнародного екологічного права, так і національного екологічного законодавства, яка супроводжується небаченим досі явищем – взаємним «перетіканням» прогресивних екологічних ідей між національним та міжнародним екологічним правом[5].

Зауважимо, що проблеми, пов'язані з доступом до водних ресурсів, існують і на території України, зокрема для мешканців багатьох сіл депресивних регіонів. За даними Спільної моніторингової програми ВООЗ/ЮНІСЕФ, централізованим водопостачанням користується лише

22% сільських мешканців, а близько 11 млн – змушені використовувати інші джерела – струмки, криниці, неглибокі свердловини[4].

Процес збереження, використання, охорони та відновлення водних ресурсів в Україні регулюється:

- Конституцією України;
- міжнародними угодами, що підписала й ратифікувала Україна;
- законами та постановами Верховної Ради України;
- указами та розпорядженнями Президента України;
- декретами, постановами та розпорядженнями Кабінету Міністрів України;
- інструкціями, методиками, наказами, прийнятими міністерствами, відомствами, центральними органами виконавчої влади;
- нормативними актами Держводагентства[7].

Основним законодавчим актом у галузі водного господарства в Україні є Водний кодекс України від 06.06.1995 р. Іншими важливими документами у галузі водного господарства є: Законом України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (1994 р.), Закон України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення» (2002 р.), Закон України «Про Загальнодержавну цільову програму «Питна вода України» на 2011–2020 роки» (2005 р.), Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» (1991 р.), Закон України «Про затвердження Загальнодержавної цільової програми розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на період до 2021 р.».

Основними пріоритетами щодо поліпшення якості питної води в Україні є:

- охорона і поліпшення стану джерел водопостачання;
- оновлення водопровідно-каналізаційних мереж;
- удосконалення та впровадження нових технологій водопідготовки та очищення стічних вод;
- ліквідація диспропорції між потужностями водозабірних та каналізаційних очисних споруд;
- удосконалення контролю якості питної води;
- розробка планів першочергових заходів щодо визначення населених пунктів, де склалася критична ситуація з водопостачанням, та забезпечення їх якісною питною водою з централізованих водопровідних систем;
- вирішення питання своєчасної передачі сільських водопроводів у власність органів місцевого самоврядування;

- вжиття додаткових заходів, спрямованих на виконання завдань, передбачених Національною програмою екологічного оздоровлення басейну Дніпра та поліпшення якості питної води;

- розробка та запровадження на міжгалузевому рівні поглибленого моніторингу якості води в річках Дністер та Дунай.

Отже, проблема дефіциту прісної питної води є однією з глобальних проблем сучасності. За даними ООН від дефіциту води страждає більше 40% світового населення. За даними ВООЗ / ЮНІСЕФ у 2019 р. 2,21 млрд. людей не мають доступу до безпечної питної води.

Проблемами водних ресурсів на регулярній основі займається ООН. Відносини щодо охорони навколишнього природного середовища і раціонального використання природних ресурсів в цілому, та питання дефіциту питної води, зокрема, забезпечуються системою правових норм і принципів екологічно права.

Сьогодні у світі утвердилась тенденція швидкого розвитку як міжнародного екологічного права, так і національного екологічного законодавства, яка супроводжується взаємним «перетіканням» прогресивних екологічних ідей між національним та міжнародним екологічним правом.

Проблеми, пов'язані з доступом до водних ресурсів, існують і на території України. Отже, вивчення цих проблем та визначення пріоритетних напрямів щодо збереження, використання, охорони та відновлення водних ресурсів в країні є першочерговим завданням для поліпшення якості питної води в Україні.

Список літератури:

1. Офіційний сайт ООН. – URL: <https://www.un.org/ru/sections/issues-depth/water/index.html>

2. Офіційний сайт ВООЗ. – URL: <https://www.who.int/>

3. Офіційний сайт ЮНІСЕФ. – URL: <https://www.unicef.org/>

4. Колтунович О.С. За даними ООН, глобальний попит на прісну воду до 2030 року перевищить пропозицію / О.С.Колтунович // Державна установа «Інститут економіки природокористування сталого розвитку Національної академії наук України», 2018. – URL: <http://ecos.kiev.ua/news/view/582>

5. Заржицький О.С. Актуальні проблеми правового забезпечення екологічної політики України (теоретичні аспекти): моногр. / О.С. Заржицький. – Д.: Національний гірничий університет, 2012. 200 с.

6. Валєєв Р.М. Міжнародне екологічне право: підручник / Т.Г. Авдєєва, А.І. Алєєв, Р.Р. Амїровата ін.; під ред. Р.М. Валєєва. — М.: Статут, 2012. 639 с.

7. Зигрій О. Вода як об'єкт правового регулювання використання та охорони / О. Зигрій, А. Вітик, А. Кузьменчук // Актуальні проблеми правознавства. 2018. №. 4. С. 168-173.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
Авадані Н. І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІНСТИТУТУ ПОТЕКИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ	6
Апетик М.М. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ У ТРУДОВОМУ ПРАВІ ОЦІНОЧНИХ ПОНЯТЬ	9
Асадова Гюльниса МЕДИАЦИЯ КАК АЛЬТЕРНАТИВНЫЙ СПОСОБ РАЗРЕШЕНИЯ СПОРОВ В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКЕ	11
Безкоровайна О.І. ФОРМИ УЧАСТІ ПРОКУРОРА У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ....	13
Беркита Б. ПРАВО ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ НА ЖИТТЯ ЯК ОБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНО- ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ	17
Бондаренко О.І. ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ДОМЕННОГО ІМ'Я ЗА УКРАЇНСЬКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ	21
Бурбан В.М. АДВОКАТ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ СКЛАДОВІ	25
Васильцова О.А. ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРИМУСУ В ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	29
Велетнюк Н.С. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ	32

Величко С.В. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕДІАЦІЇ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	35
Власюк Ю.В. РОЛЬ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	38
Гамурар І.О. ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІД ЧАС ДІЇ КАРАНТИННИХ ЗАХОДІВ	40
Гасюк А. ДО ПИТАННЯ ПРО ФОРМУ ДОГОВОРУ ПОЗИКИ	43
Гоменюк І. Р. ОСОБЛИВОСТІ ДОГОВОРУ МІНИ ЯК ПІДСТАВА ВИНИКНЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ	47
Гончарук К.А. ПОЗОВ У СУДОВОМУ ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	52
Гришук К. С. ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРУ УПРАВЛІННЯ МАЙНОМ	55
Громова А.С. ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННОЙ РАБОЧЕЙ СИЛЫ В РЕСПУБЛИКУ КАЗАХСТАН	57
Дацюк К.І. ОСОБЛИВОСТІ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ТА ЗАЙНЯТІСТЬ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ	62
Демченко Є. О. РЕЧОВІ ДОКАЗИ В ДОКТРИНІ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА	66
Джейидли Нильгуль Эльшан кызы НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ О ПРЕДУПРЕЖДЕНИИ СВИДЕТЕЛЯ ОБ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ЗА ОТКАЗ ОТ ДАЧИ ПОКАЗАНИЙ И ЗА ДАЧУ ЗАВЕДОМО ЛОЖНЫХ ПОКАЗАНИЙ В ГРАЖДАНСКОМ ПРОЦЕССЕ: СРАВНИТЕЛЬНО-ПРАВОВОЙ АНАЛИЗ	69

Дзюба Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНІ	72
Дзюма В.І. ПОРЯДОК ВІДКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ ТА ПІДГОТОВКА ДО СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО ОСКАРЖЕННЯ РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКИХ СУДІВ У ПОРЯДКУ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА	76
Довгань А. С. ОБМЕЖЕННЯ ПРАВА НА КАСАЦІЙНЕ ОСКАРЖЕННЯ В АСПЕКТІ НОВЕЛ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	80
Дужак О.В., Скуменко А.О. УКРАЇНА І ЄВРОПА: КУЛЬТУРНІ ЗВ'ЯЗКИ ТА ВЗАЄМОДІЯ	84
Жук Ю.В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СПАДКУВАННЯ ЗА ЗАПОВІТОМ	88
Заволокіна В.А. ДЕФІЦИТ ПИТНОЇ ВОДИ В СВІТІ	90
Зуброва В.М., Седельнікова І.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ З НАДАННЯ ОХОРОННИХ ПОСЛУГ	95
Івасик І.Я. ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ПЕРЕРИВАННЯ ВАГІТНОСТІ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНО- ПРАВОВІ АСПЕКТИ	99
Іщенко С.Ю. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАННЯ БАТЬКІВСТВА НА ОКУПОВАНІЙ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	103
Канівець К. О. ВІДМІННІ РИСИ ЦИВІЛЬНО – ПРАВОВОГО ДОГОВОРУ ВІД ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ	107
Качмар М.З. ДОГОВІРНІ АСПЕКТИ ОХОРОНИ СПАДКОВОГО МАЙНА НОТАРІУСОМ	110

Кіндрат А.В. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА	114
Кічула Х.Л. ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	118
Ковбасюк Т.В. ОСОБЛИВОСТІ УЧАСТІ ТРЕТІХ ОСІБ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	121
Коробій Л.О. ДІЯЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ПІД ЧАС ЗАПРОВАДЖЕННЯ КАРАНТИННИХ ЗХОДІВ	124
Костів К.М. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ	126
Крючкова К. ПРАВО НА БЕЗПЕЧНЕ ДОВКІЛЛЯ: ЗМІСТ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ	129
Куцір Н.С. ГАРАНТІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА НА СТРАЙК	132
Лахай І.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ДОГОВОРУ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ	135
Лиса А.С. ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ДОМЕННЕ ІМ'Я .	138
Лученко Л.О. МОДЕРНІЗАЦІЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА	143
Макара О. ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВА ПРИРОДА СПАДКОВОГО ДОГОВОРУ ...	145

Максимів Д.В. ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ У ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСІ	149
Максимчук І.Р. ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЩОДО ПРОТИДІЇ ЕКОЛОГІЧНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ	152
Марцінко Н.Є. СПОСОБИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО СУДОЧИНСТВА У СУДОВУ СИСТЕМУ УКРАЇНІ	155
Мельник А.В. ПРАВО НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я: ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	159
Михальчук В. ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАХИСТ ЧЕСТІ, ГІДНОСТІ ТА ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ	162
Мрочак Р.А. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗЛОВЖИВАННЯ ЦИВІЛЬНО- ПРОЦЕСУАЛЬНИМИ ПРАВАМИ	165
Ніколаєва І.Р. ЕКОЛОГО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ	168
Павленко О.Р. ПРАВА ВАГІТНИХ ТА ЖІНОК З ДІТЬМИ ВІКОМ ДО 3-Х РОКІВ В КОНТЕКСТІ РЕПРОДУКТИВНИХ ПРАВ	172
Павлюк М. І. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ НОРМ У СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН У ЗАКОНОДАВСТВО України	176
Павлюк О. І. ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ СТАТУС ІНШИХ УЧАСНИКІВ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	179

Парасюк М.В. ПРАВО НА БЕЗПЕЧНЕ ДЛЯ ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я ДОВКІЛЛЯ У СИСТЕМІ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ	182
Пацалова О.О. ПРИНЦИПИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	186
Пилипенко М. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ МИРОВОЇ УГОДИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	190
Півень С.Г. ВИСНОВОК ЕКСПЕРТА ЯК ЗАСІБ ДОКАЗУВАННЯ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	192
Піхурець А.О. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ЇХ МІСЦЕ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	195
Позігун І.О. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДОЛОГІЇ І КАТЕГОРІАЛЬНО- ПОНЯТТЄВОГО АПАРАТУ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА ЯК ПРИНЦИПУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ	199
Поліщук Д.Г. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВОДНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	203
Полоз А. В. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЕКОЛОГІЧНІ ПРАВопорушення: окремі складові	206
Ребрик О.О. ІНСТИТУТ МЕДІАЦІЇ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ	210
Ривко С.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	214

Рудомська Ю.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ БАТЬКІВ ЩОДО ДІТЕЙ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	217
Савицька Т.О. ПЕРЕВАГИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВРЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО СПОРУ ЗА УЧАСТЮ СУДДІ	221
Савицький В.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ	226
Савка Л. Д. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ В ТУРИЗМІ	229
Савчук А.І. ОСОБЛИВОСТІ СУДОВОГО ДОКАЗУВАННЯ У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ	233
Свіденко А.О. ПРАВА ЛЮДИНИ З ТОЧКИ ЗОРУ ПРИРОДНО-ПРАВОВОЇ ТА ПОЗИТИВІСТСЬКОЇ КОНЦЕПЦІЇ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	237
Седельникова І. ЗАХИСТ ПРАВ МАЛОЛІТНІХ ОСІБ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	240
Сенчук Л.Ю. ПРАВОЧИНИ, ВЧИНЕНІ ПІД ВПЛИВОМ НАСИЛЬСТВА, ЯК ВИД НЕДІЙСНИХ ПРАВОЧИНІВ	242
Сердюк Д.О. ПРАВОВА ПРИРОДА ПОНЯТТЯ РОЗІРВАННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ З ІНІЦІАТИВИ ПРАЦІВНИКА	246

Стариченко А.О., Шильник І.І. ЄВРОПЕЙСЬКІ МОДЕЛІ АДМІНІСТРУВАННЯ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	249
Стасюк С.М. ПРАВОВА ПРИРОДА ЗЕМЕЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН ЯК ОСНОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ДОГОВОРУ У ЗЕМЕЛЬНОМУ ПРАВІ	255
Стельмах Т.В. НЕЗАЛЕЖНІСТЬ АДВОКАТА ЯК ОСНОВОПОЛОЖНА УМОВА НАДАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВНИЧОЇ (ПРАВОВОЇ) ДОПОМОГИ.....	258
Туржавська К.О. ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПРИКОРДОННИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК ФАКТОРИ СПРИЯННЯ ВЧИНЕННЮ КОНТРАБАНДИ	262
Фанік А.Р. ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЯ РОБОЧОГО ЧАСУ ТА ЙОГО ОЗНАКИ	265
Фархадов Р. В. ВОДА ТА ВОДНІ ТЕРИТОРІЇ ЯК ОБ'ЄКТИ ПОСЯГАННЯ В МІЖНАРОДНИХ КОНФЛІКТАХ	269
Федорончук І.В. СЛІДЧІ ДІЇ В МЕЖАХ ПРОВАДЖЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ПОРУШЕННЯМ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ	272
Фендич С. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВИСЕЛЕННЯ ОСОБИ З ЖИТЛОВОГО ПРИМІЩЕННЯ	276
Фіткаленко О. М. ЩОДО АКТУАЛЬНОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ЖИТТЯ ТА ЗАБОРОНИ АБОРТІВ В УКРАЇНІ	280

Хиль Я.І. ОСОБЛИВОСТІ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ ЗАВДАНОЇ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ	282
Хоміщак Н.І. ЩОДО ПИТАННЯ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКОГО ПРАВА У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	285
Цапушел І.М. СУДДІВСЬКИЙ РОЗСУД І ВНУТРІШНЄ ПЕРЕКОНАННЯ СУДДІ ...	288
Чорна Н. М. ЮРИДИЧНІ ТОНКОЩІ ДОГОВОРУ ДАРУВАННЯ НЕРУХОМОГО МАЙНА	290
Чумаченко Є. ГЕНЕЗИС РОЗВИТКУ ІНСТИТУТ КАСАЦІЙНОГО ОСКАРЖЕННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ	294
Шадлински Руфат О МЕСТЕ ПРИНЦИПА ДИСПОЗИТИВНОСТІ В ГРАЖДАНСКОМ ПРОЦЕССУАЛЬНОМ ПРАВЕ	298
Швець М.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО СКАСУВАННЯ МОРАТОРІЮ НА ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ЗАПРОВАДЖЕННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ	300
Шпинда С.П. ПРАВОВА ОХОРОНА ЛІСІВ В УКРАЇНІ ЯК СКЛADOVA СТАЛОГО РОЗВИТКУ	305
Юрчишин Д. ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТИВ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	308
Юрчук І.С. ДО ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧО-ПРАВОВОВОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ГАРАНТІЙ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	311

Ямкова Т.І. ІНІЦІУВАННЯ ПРОЦЕДУРИ БАКРУТСТВА ЗА НОВИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ	315
Ибрагимов Гейдар БАНКОВСКАЯ СИСТЕМА АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ ..	318
Меженко Т.С. ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ НА РОБОТУ НЕПОВНОЛІТНІХ ОСІБ В Україні	320
Поліщук Д.Г. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ГЕНДЕРУ В РОБОТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЗА ОСТАННІ 3 РОКИ	323
Фархадов Р.В. АНАЛІЗ ПРОЕКТУ НОВОГО ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ...	326
Швець М.О. ІНСТИТУТ ПОДАТКОВОГО ОМБУДСМЕНА, ЯК ІНСТИТУТ ЗАХИСТУ ПРАВ І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ	330
ЗМІСТ	335

Наукове видання

**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ
ТА ПРАВОЗАХИСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В КОНТЕКСТІ
ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ**

Матеріали Міжнародної курсантсько-студентської
науково-практичної конференції
27 березня 2020 р.

Матеріали опубліковані в авторській редакції

Підписано до друку 30.04.2020.Формат 60х90/16. Папір офсетний.
Гарн. «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк. арк. 15,7.
Наклад 100 прим.
Видавництво ОДУВС
м. Одеса, вул. Успенська, 1
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.
тел. 0487024884; 0949547884 email – ndrvm1@gmail.com